

да се оўка́рди въ палатъята ѿ. Напѣтъята като
оутівалъ чака́лъ го царъо оуларійскій єнагрідъ,
кбіто мъ враждовалъ, бýлъ го, испотрѹшилъ го,
зéлъ мъ жената, джїерата, и сичките мъ веши, а
тбй съ голѣма сила се изба́вилъ Отъ рѹцѣте мъ.

АЛЕКСАНДРЪ ФАЩА КАНТАУЛУСА.

Кантаулъс като бѣгалъ за да Отидѣ при май-
ка си Кандаки, падна́лъ въ стражата Александровы,
и като го фана́ли пытали го кбй є, и Отъ гдѣ
идѣ. Тбй ѵмъ каза́лъ йстината: А тѣи го завѣли
при Александра. Александръ като чвлъ защо се фа-
на́лъ Кантаулъсъ, тѣрналъ Антюхъ да сѣдне на цар-
скїята стблъ, а тбй предсто́валъ вмѣсто Антюхъ.
Антюхъ повелілъ да заведатъ Кантаулъса предъ нѣ-
го. Тогава Александръ стана́лъ самъ и Отышалъ,
и го завѣлъ при Антюхъ и мъ се поклонилъ. Аント-
юхъ закачилъ да го испытова подробено, и мъ ре-
кълъ: Отъ гдѣ ѵдешъ; кадѣ вѣгашъ; и какъ пад-
на на нашите рѹцѣ. Тбй мъ Отвѣтилъ [защо то
сакалъ какъ тбй бýлъ Александръ] и рекълъ: Отъ
твѣйтъ страхъ вѣгахъ, царь Александре, и излез-
нахъ Отъ мѣстото Амастрїдїско, и вѣгахъ при
майка си Кандаки да се изба́вимъ: но єнагрітъ
царьо оуларійскій стана и ме потѣпка [bastika]
зѣми жената, джїерата, и сичките ми ѵмѣства,
и само ѿзъ се изба́вихъ. Като вѣгахъ паднахъ въ